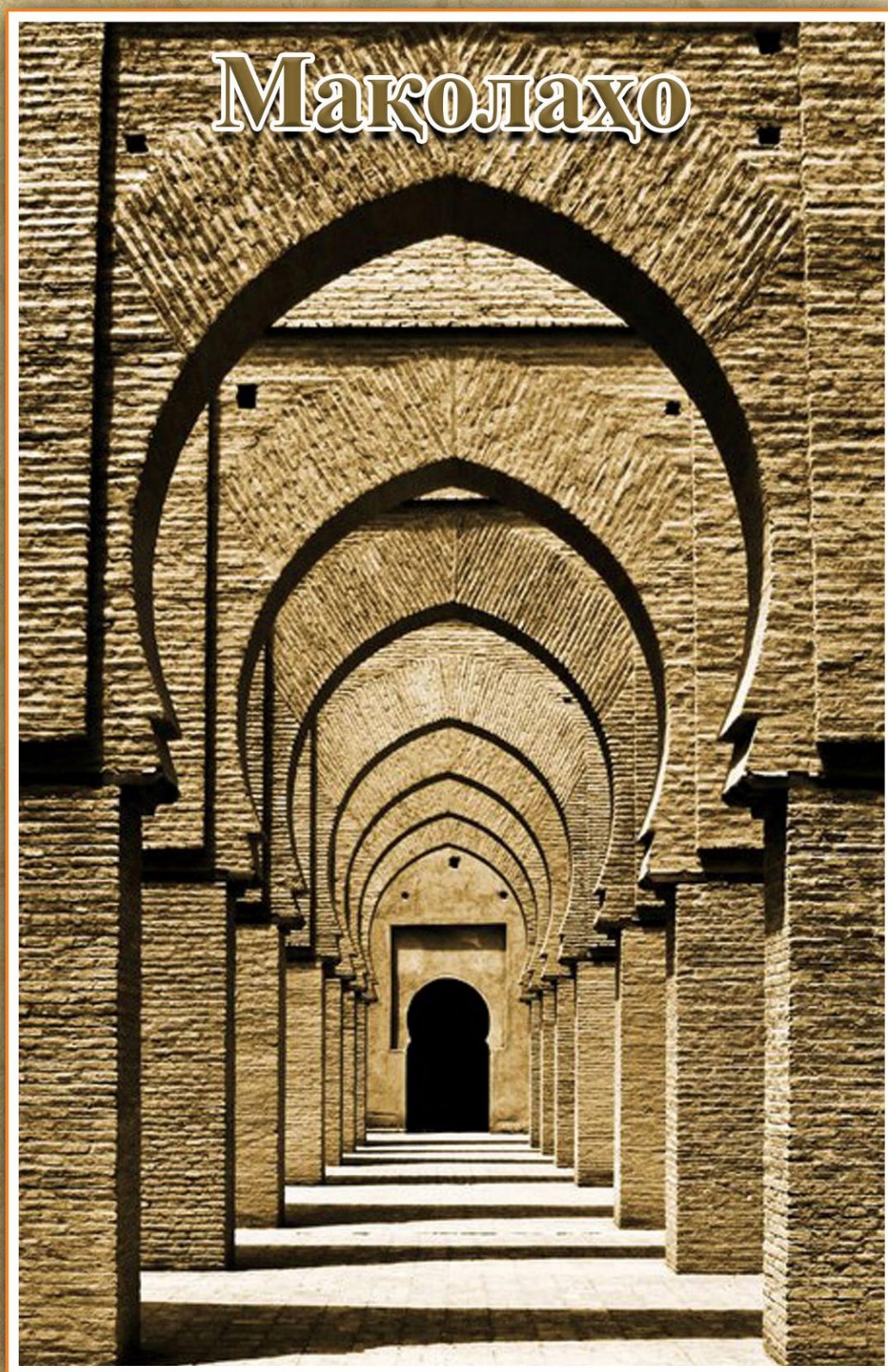

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Мақола

Мавзӯи мақола:

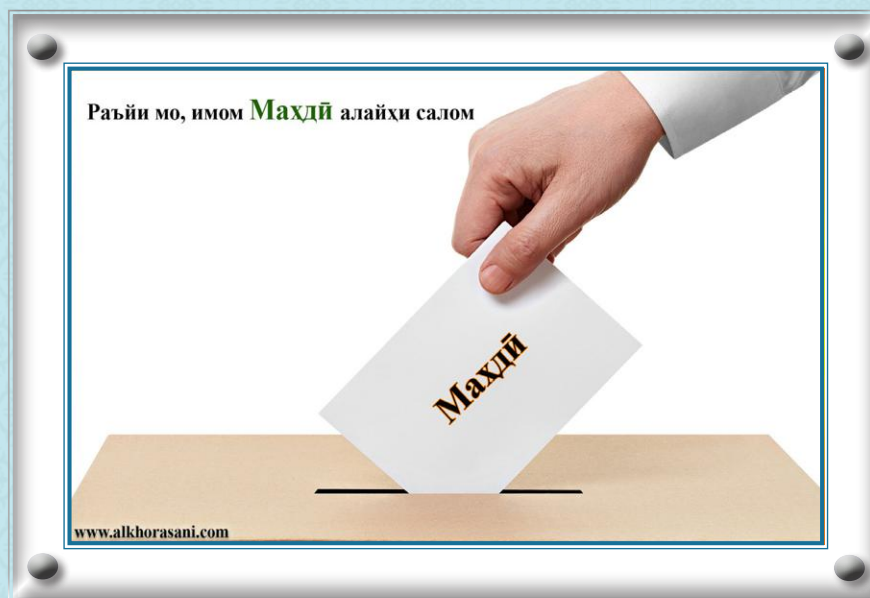
Бурише аз як гуфтугӯ

Нависандаи мақола:

Мачиди Таваккалӣ

Тавачҷух: Дидгоҳи дарҷ шуда дидгоҳи ирсолии яке аз корбарон аст ва лузуман дидгоҳи ин дафтар маҳсуб намешавад.

Бурише аз як гуфтугӯ

- Назарат дар бораи интихобот чист? Оё раъй медиҳӣ?
- Интихобот хуб аст, вале ба шарти онки мардум касеро интихоб кунанд ки Худованд таъйиди салоҳият кардааст.
- Яъне чи? Магар Худованд ҳам кондидоеро таъйиди салоҳият кардааст?!
- Бале. Оё гумон мекунӣ ки Худованд барои идораи ҷомеа тадбире надошта ва ҳокимеро таъйин ва муъаррифи накардааст?! Оё дар ин сурат мумкин нест мардум ҳокимеро интихоб кунанд ки ба онон ситам кунад ё ононро ба инҳироф бикашонад?! Оё Худованд ки арҳаму роҳимин аст муқаддамаи гумроҳӣ ва инҳирофи бандагонашро фароҳам мекунад?!
- Мутаваҷҷеҳи манзурат нашудам. Худованд салоҳияти кадом як аз ин кондидҳоро таъйид кардааст?
- Худованд салоҳияти ҳеч як аз ин кондидҳоро таъйид накардааст. Салоҳияти ҳамаи онҳоро танҳо чанд нафар аз мардум таҳти унвони шӯрои казо бо таваҷҷуҳ ба мулоҳизоти

Бурише аз як гуфтугӯ

сиёсӣ ва бонди худашон таъйид кардаанд. Касе ки Худованд ӯро таъйиди салоҳият карда, тавассути ин шӯро таъйиди салоҳият нашуда ва ӯ имом Маҳдӣ аст ки бино бар ривоёти саҳиҳ ва мутавотири Исломи ба унвони халифаи рошиди Расулуллоҳ ва ҳокими бар мусалмонон дар охирулзамон таъйи ва муъаррифӣ шуда ва ба далили фаровоне ҳамакунун зинда ва дар миёни мардум аст.

– Ҳоло фаҳмидам чи мегӯӣ! Аммо мо кучо имом Маҳдӣ кучо?! Ин ҳарфҳои мавҳум ва хиёлиро канор бигзор ва мантиқӣ фикр кун. Ба ман бигӯ аз миёни ин кондидҳои мавҷуд ба кадом як рӯйи медиҳӣ? Барои ман шеър нагӯ ва фалсафабофӣ наkun!

– Шеър?! Фалсафабофӣ?! Ҳарфҳои мавҳум ва хиёли?! Яъне ба назари ту чизе ки ман мегӯям шеър ва фалсафабофӣ аст?! Ҳарфҳои мавҳум ва хиёли аст?! На дӯсти ман! Шояд онҳо дар назари касоне ки ба Худованд ва ваъдаи ӯ имон надоранд ин тавр бошад, вале қатъан дар назари мӯъминон ин тавр нест! Мутаъассифона ҳокимони золим ва олимони фосид дар тӯли солҳо ин тавр таблиғ ва фарҳангсозӣ кардаанд ки сухан дар бораи Маҳдӣ шеър, фалсафабофӣ ва ҳарфҳои мавҳум ва хиёли аст ва танҳо ба дарди равза хондан дар маҷолими мазҳабӣ меҳурад! Онҳо бо ин шева хостаанд талош барои ба ҳукумат расондани Маҳдиро <<Ғайри воқеъӣ>> чилва диҳанд, то мардумро ба худ машғул кунанд ва аз Маҳдӣ боздоранд ва ту дӯсти ноогоҳам имрӯз дақиқан ҳамон тавр фикр мекунӣ ки онон хостаанд ва ба ту илқоъ кардаанд! Аммо воқеъият дақиқан акси ин аст. Чизе ки шеър, фалсафабофӣ ва ҳарфҳои мавҳум ва хиёли аст ҳамин хаймашаббозии такрорӣ ва ройиҷ таҳти унвони <<Интихобот>> аст ки муддатхост бо шиъорҳо ва ваъдаҳои дурӯғин анҷом мешавад, вале ҳеч вақт мушкилро ҳал накарда ва нахоҳад кард!

– Нороҳат нашав! Далили инки мегӯям мавҳум ва хиёли аст он аст ки имрӯз Маҳдӣ дар миёни мо нест, аммо кондидҳои дигар дар миёни мо ҳастанд ва мо онҳоро бо чашмамон

Бурише аз як гуфтугӯ

мебинем, дар ҳоле ки имом Маҳдиро намебинем ва бароямон малмус нест.

– Иттифоқан имом Маҳдӣ дар миёни мо ҳаст ва танҳо чизе ки сабаби ихтифоъи ӯ аз мо шуда, хиёнат ва шайтанати ҳамин ҳокимон ва адомати онон бо ӯст. Онон заминро барои ӯ танг ва ноамн сохтаанд ва иҷозаи буруз ва зухур ба ӯ надодаанд. Имом Маҳдӣ ҳам як кондидо аст монанди кондидҳои дигар, танҳо тафовуташ он аст ки Худованд ӯро таъйиди салоҳият карда ва кондидҳои дигарро радди салоҳият кардааст. Ин шеър ва фалсафабофӣ нест, балки ҳақиқатӣ маъкул баромада аз омӯзаҳои асили Исломи аст. Аммо аз ту мепурсам: Чи чизе мучиб шуд ҳокимони кунунӣ ба ҳукумат бирасанд дӯсти азиз?

– Мардум ба умеди ислоҳи умур ва рафъи мушкилоти худ, аз онҳо ҳимоят карданд ва ба онҳо раъй доданд ва онҳо ҳам ба пуштивонаи ин ороъи мардум, ҳукумат бар ононро ба даст гирифтанд.

– Офарин бар ту. Аммо мебинӣ ки мушкилоташон бартараф нашудааст ва ҳар бор аз интиҳоби худ пушаймон шудаанд! Ҳол агар ҳамин мардум тавре ки аз дигарон ҳимоят мекунанд аз имом Маҳдӣ ҳимоят кунанд, дигар чи моневӣ барои зухур ва ҳокимияти ӯ ҳаст?! Оё дар сурати рӯйи кор омадани ӯ, мушкилоти онон бартараф нахоҳад шуд?!

– Албатта инсоф он аст ки мардум ҳанӯз ин гузинаро имтиҳон накрдаанд ва шояд далилашон он бошад ки итминон надоранд ки баъд аз ҳимоят аз имом Маҳдӣ, ӯ воқеъан биёяд!

– Ин бадгумонӣ ба Худованд ва имом Маҳдӣ аст! Агар мардум вазифаи худро анҷом диҳанд, оё Худо ва имом Маҳдӣ вазифаи худро анҷом нахоҳанд дод?! Ҳаргиз ин тавр нест. Магар на инки Худованд ваъда додааст: **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾** (Раъд/ 11); <<Худованд чизе ки дар мардум астро тағйир намендиҳад то он гоҳ ки онҳо чизе ки дар худашон астро тағйир диҳанд>>?! Магар на инки Худованд ба ваъдаи худ вафо мекунад?! Бино бар ин, ин як баҳона ва таъаллул аст

Бурише аз як гуфтугӯ

ки аз заъфи имони мардум нашъат гирифта ва шайтон онро дар назарашон зиннат додааст!

– Росташ ман ин ҳарфҳоро шунидаам. Муддате аст ки фарде ба номи Мансури Ҳошими Хуросонӣ ин ҳарфҳоро матраҳ карда ва байни мардум андохта, вале то ба ҳол касе аз уламо ҳарфҳои ӯро таъйид накардааст! Гумон мекунам агар ин ҳарфҳои ӯ амалӣ буд, ҳатман уламо аз ӯ ҳимоят мекарданд! Масалан ҳамин дирӯз ки номе аз ӯ дар Қум мунташир шуд, оқои Макорими Шерозӣ дар дарси хориҷи фикҳи худ бидуни инки аз ӯ номе биёварад аз мардум хост ки дар интиҳобот ширкат кунанд ва раъйи сафед надиханд ва гуфт: <<Набояд бо хиёлпардозихо ва корҳое ки дастнаёфтани аст даст рӯйи даст гузошт ва коре анҷом надод>>! Албатта ба назари ман ҳарфҳои ӯ ҳарфҳои баде нест, вале фикр мекунам бо таваҷҷуҳ ба таъкиди уламо ва шаройити минтақа, мо бояд ҳатман дар интиҳобот ширкат кунем ва ба яке аз ин кондидҳо раъй бидиҳем! Феълан чораи дигаре нест!

– Иштибоҳ мекунӣ дӯсти ман! Мансури Ҳошими Хуросонӣ ба таъйиди уламо ниёзе надорад; Чароки ҳарфҳои ӯ ҳарфҳои Ислом аст ва уламо барои эътибор ва обурӯй худ назди Худо ва назди солеҳонро аз даст надиханд ниёз доранд ки ҳарфҳои ӯро таъйид кунанд ва ин шоъ Аллоҳ дер ё зуд ин корро мекунанд, магар касоне аз онҳо ки аз қибали ин ҳокимон нон меҳуранд ва эътибору обурӯи худро марҳуни онҳо медонанд, на марҳуни Ислом! Бо ин васф, ман ҳам мисли шумо раъй медиҳам, аммо на ба ин кондидҳои фосид ва ифсод ва на бо андохтани як коғаз дар сандуки ороъ, балки аз тариқи ҳамроҳ шудан бо Мансури Ҳошими Хуросонӣ ва ҳимояти амалӣ ва майдонӣ аз танҳо кондиди солеҳ яъне имом Маҳдӣ ва таблиғ барои ӯ ба ҷойи таблиғ барои дигарон ва талош барои огоҳибашӣ ба мардум барои зарурати зуҳур ва ҳукумати ӯ; Чароки вазифаи мо ҳифзи низом ва ҳокимияти кунунӣ нест, балки рӯйи кор овардани низом ва ҳокимияти Маҳдавӣ аст. Мо вазифа дорем ба мардум бифаҳмонем ки ин паёми

Бурише аз як гуфтугӯ

озодибахш, як <<Хиёлпардозӣ ва кори дастноёфтани>> нест, балки воқеияти амалӣ ва фаромӯш шуда дар зери харворҳои хиёнат ва кетмони ҳокимони золим ва олимони хоён аст. Рисолати мо, рӯшангарӣ дар ин ҳавза аст дӯсти азиз!

Бо нахзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Дониш маълуми
бис

Сайтҳои фебукӣ
пойгоҳ

Сайтҳои гугл-плюс
пойгоҳ

Сайтҳои телеграм
пойгоҳ